

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8307

гр. София, 24.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в закрито заседание на 24.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

като разгледа дело номер **9673** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.171 от ЗДвП , във връзка с чл.166 от АПК.

Образувано е по жалба на „Рено Нисан България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н „И.“, бул.Г.М.Д., Л. И. Т., №16А, ет.2, представлявано от М.-Д.-Б., чрез пълномощника си Е. Х. Г. срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 22-1030-001053/08.09.2022 година по чл.171,т.2а,б.“А“ от ЗДвП на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР П., с която е наложена ПАМ- временно спиране от движение на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата е депозирано и искане за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на ПАМ № 22-1030-001053/08.09.2022 година по чл.171,т.2а,б.“А“ от ЗДвП на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР П., с която е наложена ПАМ- временно спиране от движение на ППС за срок от 6 месеца.

Настоящият съдебен състав намира искането за спиране изпълнението на заповедта за процесуално допустимо, а разгледано по същество- за основателно. Съображенията за това са следните:

В чл.171 от ЗДвП е посочено, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки. По т. 2а б. „А“ е предвидено прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Изрично по силата на алинея 6 на чл.172 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба

не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Фактът, че законодателят е посочил, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл.166, ал.4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл.166, ал.2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС. Това е така, защото макар предварителното изпълнение на заповедта от 08.09.2022 година, да не е допуснато с разпореждане на издалия го орган по чл.60, ал.1 АПК, а следва от специална законова разпоредба – чл.172, ал.6 от ЗДВП, искането за спиране има годин предмет, без произнасянето по него да е изключено от изрична законова забрана за такъв съдебен контрол. Искането е подадено е лице, което е адресат на заповедта, което от своя страна обуславя и легитимацията на лицето по чл.166, ал.4 АПК да претендира спиране на незабавното ѝ изпълнение.

По силата на чл.166,ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2-пред каквото хипотеза сме изправени. От анализа на правните разпоредби е видно, че съдът може да спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл.166, ал.4 вр. ал.2, изр.1 АПК - подадено едновременно с жалбата, искането за спиране не е недопустимо и поради просрочие.

В конкретния случай, допуснатото предварително изпълнение на заповедта е по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение. Специалният ЗДвВП не урежда хипотезите и основанията, при които съдът може да спре допуснатото предварително изпълнение по силата на закона на Заповеди за налагане на ПАМ, то приложение намират разпоредбите на чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК. В тежест на оспорващия, който иска спиране, да установи предпоставките, визирани в чл.166 от АПК, като докаже, че незабавното изпълнение на заповедта би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. Като това следва да бъде обусловено само новонастъпили обстоятелства.

В особеното си искане към жалбата и в представените писмени доказателства се съдържат такива сочещи, че след налагането на ПАМ лекия автомобил Д. „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] е бил върнат от ползвателя С. Р. Т. на „Рено Нисан България“ ЕАД. Също така се твърди, че изпълнението на ПАМ може да причини на жалбоподателя значителни вреди свързани с амортизация и намаляване на стойността на автомобила, която на годишна база е около 10 процента от стойността на МПС-то, излагат се твърдения, че спирането от движение на лекия автомобил би лишил собственика от възможността да го предоставя за ползване на потенциални клиенти.

Вредите са посочени по вид, размер и основание- имуществени в конкретно посочен размер, както и вероятност от настъпването им, същественост и непоправимост. Освен уточнени, те са и установени, защото искането е скрепено с доказателства, което от своя страна води до извод, че вредите-имуществени са значителни и/или трудно поправими, за да обусловят спиране изпълнението на заповедта, които да засягат или накърняват негов личен интерес.

Същевременно се налагането на ПАМ при тези категория нарушения, следва да

осигури защита на обществения интерес изразяващ се в това да се гарантира, че по републиканските пътища ще се движат пътни превозни средства, управлявани от лица, притежаващи съответното свидетелство за правоуправление. В конкретния случай съдът приема, че допуснатото по силата на закона предварително изпълнение не защитава обективно обществения интерес, тъй като наличните данни и твърдения сочат, че лекия автомобил Д. „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] е бил във владение на М. Т. единствено на датата 07.09.2022г., като след това лицето ползвателя на МПС-то /С. Т./ е върнало на 12.09.2022г. владението на лекия автомобил на „Рено Нисан България“ ЕАД и съответно същото не е вече във владение на нарушителя или на лицето, което му го е предоставило за управление.

Предвид това съдът приема, че искането е основателно и следва да бъде спряно изпълнението на заповедта.

Воден от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, Административен съд-София- град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА Заповед за прилагане на ПАМ № 22-1030-001053/08.09.2022 година по чл.171,т.2а,б.“А“ от ЗДВП на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР П., с която е наложена ПАМ- временно спиране от движение на ППС за срок от 6 месеца.

На основание чл.138, ал.1 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: